

הרוח' שיוכל להגרם על ידי זה, הרי הוא מחוייב ועומד לישון בתוך הסוכה, כפי שמחייבת ההגדרה של "תשבו כעין תדורו" במלוא מובנה.⁷⁸

מכל האמור עד כה מובן שאלו שאין ישינים בסוכה עומדים הם על קרקע המוצקה של ההלכה ולא בדו"ח"ו תורה חדשה. אדרבה, אלו שמתעלמים מדברי הרמ"א ושאר הפוסקים הם העושים חדשות ומלחמות. אולם לגופו של ענין, עדיין צריך ביאור: איפה מצינו גישה כזאת, להתבסס על תורת הנסתר בעניני הלכה? ועוד, שעל ידי זה נמצא "עולם הפוך": מה שמצד ההלכה 'בטהרתה' הרי הוא הנהגה של "בדיעבד" ושעת הדחק, נהפך - ע"י טעמים הידועים ליודעי ח"ן - להנהגה הראוי' לכתחילה!! דבר זה נבאר בפרק הבא אי"ה עם דוגמאות לכך ממה שכתבו גאונים וצדיקים מכל החוגים.

[מח"ס 1234567]

78. עוד נחוץ להבהיר, ולשלול בתכלית השלילה דעת הטועים והמטעים את העם אחרי ההבל באמרם שרבותינו נשיאי חסידות חב"ד התנגדו למנהג חסידים ואנשי מעשה משאר קהילות קדושות בישראל שמהדרים לישון בסוכה. ישתקע הדבר ולא יאמר. לאחר שרבינו זי"ע דיבר ע"ד מנהג זה בהתוועדויות יום שני דחג הסוכות ויום שמחת תורה ה'תש"ל נודע לו שיש שפירסמו משמו שכאילו הורה לאלו הישנים בסוכה לבטל מנהגם ח"ו ולישון בתוך הבית דוקא. ועל כן חזר לדבר על ענין זה בהתוועדות דש"פ בראשית ה'תש"ל, ואמר: "איך האב געהערט א גירסא בשמי אז איך האב געזאגט אז מען טאר נישט שלאפן אין סוכה - איז דאס בפירוש ניט אמת, ואדרבה: דער וואס וויל, זאל שלאפן געזונטערהייט. ושכבת וערבה שנתך... און קיינער זאל אים נישט שטערן. דאס וואס איך האב גערעדט, איז געווען אויף פארענטפערן מנהג רבותינו וכו', ומנהג חב"ד, אויף ניט שלאפן... דער עיקר איז אבער, אז ניט איך האב געזאגט אז מען טאר נישט שלאפן און אויב אימצינער שלאפט זאל מען אים אויפוועקן - זאל מען עס ניט טאן, ועאכו"כ ניט בשמי, נאר אדרבה: ושכבת וערבה שנתך. דאס וואס מען איז געקומען איז אויף מבאר זיין מנהג גדולים וטובים וואס מען האט געזען אז די רביים זיינען ניט געשלאפן אין סוכה ניט קיין שינת עראי און ניט קיין שינת קבע, ועד"ז כ"ק מו"ח אדמו"ר".

וכך הי' רגיל רבינו לומר בנוגע למנהגי חב"ד בכלל "שאיין זה שולל ח"ו המנהגים בחוגים אחרים שמתנהגים באופן אחר מהנ"ל, כי נהרא נהרא ופשטי', וכל אחד במסילתו יעלה" (ספר השיחות ה'תשמ"ט ח"א עמוד 185). ועד"ז אמר רבינו בנידון דידן: "ביי יעדערן איז פאראן זיין ענין אין וואס ער קאכט זיך; דער מיטעלער רבי האט זיך געקאכט אין סוכה בענין הבינה, משא"כ די אנדערע תלמידי המגיד וכו', זיי האבן זיך געקאכט אין אן אנדער ענין אין סוכה וכו'".

וכבר כתב המאירי בהקדמתו לספרו מגן אבות: "אין לערער ולומר אם המנהג הזה נעשה כראוי האין הנהיגו האחרים במקצת מקומות היפך זה, שלא כל הדיעות שוות בחכמות, ואלו ואלו דברי אלקים חיים". [ויובן בעומק יותר עפ"מ"ש ב"הקדמת המלקט" לספר התניא בענין "הלכות איסור והיתר הנגלות לנו ולבנינו ש]מצאנו ראינו מחלוקת תנאים ואמוראים מן הקצה אל הקצה ממש ואלו דברי אלקים חיים לשון רבים על שם מקור החיים לנשמות ישראל הנחלקות דרך כלל לשלשה קוין ימין ושמאל ואמצע שהם חסד וגבורה וכו' ונשמות ששרשן ממדת חסד הנהגתן ג"כ להטות כלפי חסד להקל וכו'"].

ועד"ז בנידון דידן, אלו המהדרים אחר המצוות וישנים בסוכה בוודאי מקיימים בזה מצוה גדולה וחביבה, ולפום צערא אגרא. ואלו שמנהג רבותיהם בידיהם ומהדרים לעשות מה "דנפיק מפומי" דרב"י ועל כן נוהגים שלא לישון בסוכה, מגלים הם בהנהגתם את חביבות התורה והמסורה שקבלו מרבותיהם, ובלשון ההדרת קודש הנ"ל: "לכל אחד ואחד נותנין חופה לפי כבודו בחסדו יתברך".